

7 ข้อพิพาททางกฎหมาย

ที่ผ่านมา บริษัทมีข้อพิพาททางกฎหมายถูกฟ้องคดีแพ่งจำนวน 1 คดี ซึ่งศาลได้พิพากษาให้ยกฟ้องเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2548 รายละเอียดของคดีและผลของคดีสรุปได้ดังนี้

คดีแพ่งหมายเลขดำที่ 4135/2547

ผู้ถือหุ้นรายย่อยของบริษัทซึ่งเป็นนิติบุคคลจำนวน 2 ราย ร่วมกันยื่นฟ้องร้องบริษัท ขอให้ชำระค่าเสียหายจำนวน 54,450,000 บาท โดยอ้างว่าการทำบันทึกข้อตกลง ฉบับลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2544 ระหว่างบริษัทและเจ้าหนี้รายหนึ่งของบริษัท (SIPCO) ในการที่บริษัทยินยอมชำระค่าเสียหายจำนวน 35,629 ล้านบาท เป็นนิติกรรมที่เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ทำให้เจ้าหนี้อื่นของบริษัทและโจทก์ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทได้รับความเสียหาย และบริษัทไม่มีอำนาจในการทำนิติกรรมดังกล่าว เนื่องจากขณะนั้นอำนาจยังคงเป็นของผู้ทำแผนในช่วงการฟื้นฟูกิจการ (ครั้งที่ 1) และผลจากการกระทำดังกล่าวทำให้บริษัทต้องเข้าสู่การฟื้นฟูกิจการ (ครั้งที่ 2) และเมื่อศาลล้มละลายกลางเชื่อว่าหนี้ดังกล่าวอยู่จริง ศาลฯ จึงมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และด้วยแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทได้มีการกำหนดเงื่อนไขให้มีการลดทุนจดทะเบียนของบริษัทลง ส่งผลทำให้หุ้นที่โจทก์ถืออยู่ถูกลดทุนจนทำให้มูลค่าหุ้นลดลง ทั้งนี้โจทก์ได้คำนวณค่าเสียหายจากการถูกลดทุนคิดเป็นเงินจำนวน 54,450,000 บาท โจทก์จึงฟ้องเรียกค่าเสียหายจำนวนดังกล่าวและขอให้ศาลพิพากษาว่าบันทึกข้อตกลงดังกล่าวเป็นโมฆะ

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีข้อต่อสู้ดังนี้

- โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องร้องเนื่องจากโจทก์ไม่ได้เป็นผู้เสียหาย กล่าวคือ โจทก์ไม่ได้เป็นเจ้าของหุ้นบริษัท และโจทก์ไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทในช่วงเวลาที่ทำนิติกรรมดังกล่าว โจทก์รับโอนหุ้นและเข้ามาถือหุ้นของบริษัทภายหลังจากที่บริษัทเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการตามกฎหมาย (ครั้งที่ 2) แล้ว โจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต
- การลงนามในนิติกรรมดังกล่าวนั้น บริษัทได้ลงนามหลังจากที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ (ครั้งที่ 1) ซึ่งอำนาจในการบริหารกิจการของบริษัทกลับมาเป็นของบริษัทตามเดิมแล้ว บริษัทมีอำนาจทำนิติกรรมดังกล่าวได้ตามกฎหมาย
- ตามที่โจทก์อ้างว่าเสียหายจากการลดทุนอันเกิดจากนิติกรรมที่บริษัทกระทำขึ้นจนเป็นเหตุให้บริษัทต้องเข้าสู่การฟื้นฟูกิจการ (ครั้งที่ 2) นั้น ความจริงแล้วในขณะนั้น ถึงแม้ว่าการยอมรับสภาพหนี้ไม่เกิดขึ้น บริษัทก็ยังคงมีหนี้สินล้นพ้นตัวจนต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายเพื่อปรับปรุงโครงสร้างหนี้และโครงสร้างทุนอยู่แล้ว

ในวันที่ 25 กรกฎาคม 2548 ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำพิพากษา ดังนี้ โจทก์ทั้งสองไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยและการกระทำของจำเลย จึงมีความเห็นให้พิพากษายกฟ้อง หลังจากนั้นโจทก์ทั้งสองได้ทำการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้เพื่อขออุทธรณ์คดีดังกล่าว แต่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งไม่รับคำอุทธรณ์ดังกล่าว เป็นเหตุให้คดีดังกล่าวถือว่าสิ้นสุดในชั้นการพิจารณาของศาล

อนึ่ง ต่อมาภายหลังโจทก์ทั้งสองได้ทำการยื่นอุทธรณ์คำสั่งของศาลที่พิพากษาไม่รับอุทธรณ์คดีดังกล่าวข้างต้น และการยื่นอุทธรณ์ดังกล่าวปัจจุบันยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล หากศาลมีคำสั่งยื่นคำสั่งไม่รับอุทธรณ์คดีดังกล่าวจะถือว่าคดีดังกล่าวจบสิ้นสมบูรณ์ หากศาลมีคำสั่งให้ยกคำสั่งศาลเดิมจะทำให้คำร้องอุทธรณ์เป็นผล และคดีจะเข้าสู่กระบวนการของศาลอุทธรณ์อีกครั้ง